

Titel: Ottende Afsnit.

Citation: "Ottende Afsnit.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e29743.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Ottende Afsnit.

Om Fuldbyrnelsen af Domme i Straffesager.

§ 463.

Politimesteren drager Omsorg for Straffedommes Fuldbyrkelse. Han staar herred under Statsanklagerens Overtilsyn, forsaavidt Tagen horer under dennes Virkekreds.

Boder, som ere tillagte den Forurettede, og Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt ham, inddrives efter de i Lov om den borgerlige Retspleie foreskrevne Regler. med Hensyn til Afsoning af den Del af nysnævnte Boder, som ikke betales eller indkommer ved Ezekution, har den Forurettede at henvende sig til vedkommende Politimester.

§ 464.

Opstaar der med Hensyn til Dommens Fortolkning, Beregningen af Frihedsstraffe, som ere idømte eller træde istedetfor idømt Straf, eller andre Indsigelser af den Domfældte Strid mellem denne og Statsanklageren eller Politimesteren, bliver spørgsmaalet paa den Domfældtes Vegjæring at forelægge den Ret, som har afsagt Dom i Sagen i første Instans eller ifølge Paaanke i Henhold til § 490 ff., men uden at den af Statsanklageren eller Politimesteren anordnede Fuldbyrkelse af den Grund bchsver at udsættes, medmindre Retten beslutter det. Mod Afgjørelsen, der træffes efter Reglerne i § 257, kan Besværing finde Sted.

Angaar spørgsmaalet Identiteten af en undvegen Domfældt og en fenere paagreben Person, skal mundtlig Forhandling og Bevisforelse finde Sted i et offentligt Retsmode i den Paagrebnens nærværelse; Paaanke til Hoiesteret kan i dette Tilfælde ske paa Grund af væsentlige Formfeil og medfører Hjemvisning, medens der ved Paaanke til Landsretten maa finde ny Bevisforelse Sted; endvidere kan Andragende om Gjmoptagelse finde Sted, hvorved Grundsætningerne i sjette Afsnit Kap. IV komme til Anvendelse.

§ 465.

Ingen Straffedom kan fuldbyrdes for Udlobet af den Frist, i hvilken Paaanke i medfør af Loven ftaar aaben, medmindre Afkald paa Paaanke forinden er givet.

For Bodedomme, selv om de ei kunne paaankes, gjælder en Fuldbyrdelsesfrist af 3 Dage, som beregnes paa den i § 378 1ste Stykke angivne Maade. Er Boden tillagt den Forurettede, er Fuldbyrdelsesfristen den i Lov om den borgerlige Retspleie foreskrevne, hvilken ogsaa gjælder med Hensyn til Erstatning, som ved Straffedommen er tilkjenot.

§ 466.

Ingen Dodsdom maa fuldbyrdes, forend den af Justitsministeren har været Kongen forelagt, og Fuldbyrdelsen af Kongen er bifaldet.

Den Landsret, som har afsagt Dodsdommen, og Hoiesteret, naar Dommen har været paaankes skulle afgive Erklæring, hvorvidt der findes Grund til at anbefale den Domfældte til Benaadning. Erklæringen forelægges Justitsministeren, naar Paaankefristen er uoloben, eller Dommen er stadfæstet af Hoiesteret.

§ 467.

Foruden den Udsættelse eller Standsning af en Straffedoms Fuldbyrdelse, som er eller kan blive følgen af Paaanke eller Andragende om Sagens Gjenoplægelse, finder faadan Udsættelse eller Standsning fremdeles Sted:

1) naar en svanger Kvinde er dømt til Doden,

2) naar den, som skal udstaa Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf, bliver afsindig eller overfaloes af en heftig, livsfarlig Sygdom,

3) naar den, som skal udstaa Frihedsstraf eller legemlig Straf, er i en saadan legemlig Tilstand, at Fuldbyrdelsen af Straffen eller af den Straf, som efter Omstændighederne (Straffe- lovens § 23) skulde troede i Stedet, ikke kan finde Sted uden livsvarig Forværelse af Til- standen eller anden varig og betydelig Skade,

4) naar en umiddelbar Udstaaelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige følger for den Paagjældendes Velfæro eller væsentlige Ulemper for det Offentlige, kan Justitsmini- steren tilstede en kortvarig Udslettelse.

Naar den Ret, som har fældet Dommen, finder Grund til at indstille den Domfældte til fuldstændig Benaadning eller til at benaades med at lide Straf af en mildere Art, ud- sættes Straffens Fuldbyrdelse; det Samme gjælder, naar Ansøgning herom indgives af den Domfældte, forsaavidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er afslaaet. Hvorvidt den alt be- gyndte Fuldbyrdelse af Straffen skal standses paa Grund af Ansøgning om Benaadning, afgjør Justitsministeren.

§ 468.

Hvorvidt en Domfældt, der ikke tidligere var fcmgstet, i det Tidsrum, som forlober, forend Straffen kan fuldbyrdes, eller naar Fuldbyrdelsen udsættes eller standses, bor henscet- tes i Varetægtsfængsel, afgjør Retten, jfr. § 225; herved finde da Reglerne i andet Afsnit om fængfling Anvendelse med fornøden Lempelse. Paa lignende Maade finde Reglerne i andet Afsnit Kap. VI Anvendelse med Hensyn til Bestaglæggelse paa Gods for Omkostninger og Erstatning, efterat Dom er gaaet.

Har den, som er dømt til Strafarbeide eller til Statsfængsel over 2 Aar, unddra- get sig Straffens Fuldbyrdelse, kan Bestaglæggelse paa hans Formue her i Riget anordnes efter Reglerne om denne Forholdsregel i andet Afsnit Kap. IV. Er der efter Afsigelsen af Straffedommen hengaaet 11) Aar, kan Andragende til Retten herom kun stilles efter Ju- stitsministerens Befaling. Foruden i de i § 199 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde bortfalder Bestaglæggelsen, naar Benaadning finder Sted; fremdeles bortfalder den, naar 10 Aar ere bengaaede efter Straffedommens Afsigelse, medmindre Justitsministeren begjærer den ved- ligeholdt.

Forelagte Lovforslag m. m. 189

§ 469.

Ophoeves en Straffedom ifølge Paaanke, kommer det Varetoegtsforngsel, som den Domfældte har været underkastet efter Afgiselsen af den paaankede Dom, i Betragtning ved den nye Straffedom, som maatte blive afsagt i Sagen, efter Grundsætningerne i Straffelovens § 58.

Det Samme gjælder, naar Straffedommen alene er paaanket i Anklagens Interesse, men Paaanken afvises eller Dommen stadfoestes; Afgjørelsen træffes efter Reglerne i § 464,

§ 470.

Naar der til Fuldbyrnelsen af en Straffedom bliver spørgsmaal om den Domfældtes Paagribelse, kunne de samme Forholdsregler anvendes, som ere hjemlede, naar Foengskjendelse er afsagt.

§ 471.

Bsdestraffe, som ikke ere fuldbyrdede, bortfalde ved den Domfældtes Døds,

§ 472.

med Hensyn til Mresopreisning bar det sit Forblivende ved Lov af 3 April 1868.

§ 473.

Ovenftaaende Regler sinde med de af Forholdets Natur eller færlige Forskrifter folgende Lempelser ogsaa Anvendelse ved Fuldbyrnelsen af Kjendelser, hvorved Retten har paalagt Vidner eller Andre Straf.

Er Besværing udelukket mod de i § 137, jfr. § 162, omtalte Kjendelser, kan Fuldbyrnelsen dog forsi finde Sted, naar Fristen til at fremsætte Begjæring om Kjendelsens Ophevelse i Henhold til § 138 er forløben, eller Retten bar ncegtet at efterkomme en faadan Begjæring.

med Hensyn til Fuldbyrnelsen af de i §§ 147 og 163 ommeldte Bodepaalæg forholdes efter de almindelige Regler om Boder, som paalægges af øvrigbedsmvndigheder.